

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (čtvrtého senátu)

10. dubna 2014*

„Řízení o předběžné otázce — Informace a ochrana spotřebitelů — Nařízení (ES) č. 1924/2006 — Výživová a zdravotní tvrzení při označování potravin — Označování a obchodní úprava potravin — Článek 10 odst. 2 — Časová působnost — Článek 28 odst. 5 a 6 — Přejícná opatření“

Ve věci C-609/12,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Bundesgerichtshof (Německo) ze dne 5. prosince 2012, došlým Soudnímu dvoru dne 27. prosince 2012, v řízení

Ehrmann AG

proti

Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV,

SOUDNÍ DVŮR (čtvrtý senát),

ve složení L. Bay Larsen, předseda senátu, M. Safjan (zpravodaj), J. Malenovský, A. Prechal a S. Rodin, soudci,

generální advokát: M. Wathelet,

vedoucí soudní kanceláře: A. Impellizzeri, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 10. října 2013,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Ehrmann AG A. Meyerem, Rechtsanwalt,
- za Evropskou komisi S. Grünheid a B.-R. Killmannem, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 14. listopadu 2013,

vydává tento

* Jednací jazyk: němčina.

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 10 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 ze dne 20. prosince 2006 o výživových a zdravotních tvrzeních při označování potravin (Úř. věst. L 404, s. 9, a opravy Úř. věst. 2007, L 12, s. 3, Úř. věst. 2008, L 25, s. 12 a Úř. věst. 2008, L 86, s. 34), ve znění nařízení Komise (EU) č. 116/2010 ze dne 9. února 2010 (Úř. věst. L 37, s. 16, dále jen „nařízení č. 1924/2006“).
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi společností Ehrmann AG (dále jen „Ehrmann“) a Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV (sdružení pro potírání nekalé soutěže, dále jen „Wettbewerbszentrale“) ve věci uplatnění *ratione temporis* informačních povinností stanovených v čl. 10 odst. 2 nařízení č. 1924/2006.

Právní rámec

Unijní právo

- 3 Body 1, 9 a 35 odůvodnění nařízení č. 1924/2006 uvádí:

„(1) Ve Společenství stoupá počet potravin, u nichž se při označování a v reklamě používají výživová a zdravotní tvrzení. K zajištění vysoké úrovně ochrany spotřebitelů a usnadnění výběru potravin by měly být produkty, včetně dovážených produktů, uvedené na trh bezpečné a měly by být náležitě označeny. Různorodá a vyvážená strava je základním předpokladem dobrého zdraví a jednotlivé výrobky mají z hlediska celkového stravování relativní význam.

[...]

(9) Existuje celá řada živin a jiných látek, jež mají výživový nebo fyziologický účinek, například vitaminy, minerální látky včetně stopových prvků, aminokyseliny, esenciální mastné kyseliny, vláknina, různé rostliny a bylinné výtažky, které se mohou vyskytovat v potravinách a které mohou být předmětem tvrzení. Proto je třeba stanovit obecné zásady pro všechna tvrzení uváděná na potravinách s cílem zajistit vysokou úroveň ochrany spotřebitelů, poskytnout spotřebitelům nezbytné informace, aby se mohli rozhodnout na základě důkladné znalosti skutečností, a vytvořit rovné podmínky hospodářské soutěže v potravinářském průmyslu.

[...]

(35) Jsou zapotřebí přiměřená přechodná opatření, aby se provozovatelé potravinářských podniků mohli přizpůsobit požadavkům tohoto nařízení.“

- 4 Článek 1 odst. 1 a 2 tohoto nařízení stanoví:

„1. Toto nařízení uvádí v soulad právní a správní předpisy v členských státech, které se týkají výživových a zdravotních tvrzení, aby bylo zajištěno účinné fungování vnitřního trhu a zároveň i vysoká míra ochrany spotřebitele.

2. Toto nařízení se vztahuje na výživová a zdravotní tvrzení, která jsou uváděna v obchodních sděleních, ať už při označování a obchodní úpravě potravin nebo v reklamách týkajících se potravin, které mají být takto dodány konečnému spotřebiteli.

V případě potravin, které nejsou předem baleny (včetně čerstvých výrobků, jako je ovoce, zelenina nebo chléb), určených pro prodej konečnému spotřebiteli nebo zařízením veřejného stravování a v případě potravin balených v místě prodeje na žádost kupujícího nebo potravin, které jsou předem baleny s cílem okamžitého prodeje, se nepoužijí článek 7 a čl. 10 odst. 2 písm. a) a b). Vnitrostátní předpisy se mohou používat až do přijetí opatření Společenství, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení včetně jeho doplněním, regulativním postupem s kontrolou podle čl. 25 odst. 3.

[...]“

5 Článek 2 uvedeného nařízení obsahuje následující definice:

„1. Pro účely tohoto nařízení se použijí:

[...]

2. Použijí se rovněž tyto definice:

1) ‚tvrzením‘ se rozumí jakékoli sdělení nebo znázornění, které není podle právních předpisů Společenství nebo vnitrostátních právních předpisů povinné, včetně obrázkového, grafického nebo symbolického znázornění v jakékoli podobě, které uvádí, naznačuje nebo ze kterého vyplývá, že potravina má určité vlastnosti;

[...]

4) ‚výživovým tvrzením‘ se rozumí každé tvrzení, které uvádí, naznačuje nebo ze kterého vyplývá, že potravina má určité prospěšné výživové vlastnosti v důsledku

a) energetické (kalorické) hodnoty, kterou

i) poskytuje,

ii) poskytuje ve snížené či zvýšené míře nebo

iii) neposkytuje, nebo

b) živin či jiných látek, které

i) obsahuje,

ii) obsahuje ve snížené či zvýšené míře nebo

iii) neobsahuje;

5) ‚zdravotním tvrzením‘ se rozumí každé tvrzení, které uvádí, naznačuje nebo ze kterého vyplývá, že existuje souvislost mezi kategorií potravin, potravinou nebo některou z jejích složek a zdravím;

[...]“

6 Článek 3 první pododstavec téhož nařízení, nadepsaný „Obecné zásady pro všechna tvrzení“, zní takto:

„Výživová a zdravotní tvrzení lze při označování a obchodní úpravě potravin a v reklamě na potraviny uváděné na trh ve Společenství používat pouze v případě, že jsou v souladu s tímto nařízením.“

- 7 Článek 10 nařízení č. 1924/2006, jenž se týká zdravotních tvrzení a je nadepsán „Zvláštní podmínky“, v odstavcích 1 až 3 uvádí:

„1 Zdravotní tvrzení jsou zakázána, pokud neodpovídají obecným požadavkům v kapitole II [která obsahuje články 3 až 7 uvedeného nařízení] a zvláštním požadavkům v této kapitole [která obsahuje články 10 až 19 téhož nařízení] a pokud nejsou schválena v souladu s tímto nařízením a obsažena v seznamu schválených tvrzení stanovených v člancích 13 a 14.

2. Zdravotní tvrzení jsou přípustná pouze tehdy, pokud jsou na označení, nebo pokud takové označení neexistuje, v obchodní úpravě a reklamě uvedeny tyto informace:

- a) sdělení o významu různorodé a vyvážené stravy a zdravého životního stylu;
- b) množství potravin a způsob konzumace potřebné k dosažení uvedeného příznivého účinku;
- c) případně sdělení určené osobám, které by se měly vyhnout konzumaci této potravin, a
- d) vhodné varování, pokud nadměrná konzumace daného produktu může ohrozit zdraví.

3. Odkaz na obecné, nespecifické příznivé účinky živiny nebo potravin na celkové dobré zdraví a duševní a tělesnou pohodu je přípustný pouze tehdy, pokud je doplněn zvláštním zdravotním tvrzením, které je uvedeno v seznamech podle článku 13 nebo 14.“

- 8 Článek 13 tohoto nařízení, nadepsaný „Zdravotní tvrzení jiná než tvrzení odkazující na snížení rizika onemocnění a na rozvoj a zdraví dětí“, v odstavcích 1 až 3 uvádí:

„1. Zdravotní tvrzení, která popisují nebo odkazují na

- a) význam živiny nebo jiné látky pro růst a vývoj organismu a jeho fyziologické funkce, nebo
- b) psychologické a behaviorální funkce, nebo
- c) aniž je dotčena směrnice [Komise] 96/8/ES [ze dne 26. února o potravinách pro nízkenergetickou výživu ke snižování hmotnosti (Úř. věst. L 55, s. 22)], snižování nebo kontrolu hmotnosti nebo snížení pocitu hladu či zvýšení pocitu sytosti anebo na snížení množství energie obsažené ve stravě

a která jsou uvedena v seznamu podle odstavce 3, smějí být uvedena, aniž projdou řízeními podle článků 15 až 19, pokud jsou

- i) založena na všeobecně uznávaných vědeckých poznatcích a
- ii) dobře srozumitelná průměrnému spotřebiteli.

2. Členské státy poskytnou Komisi do 31. ledna 2008 seznamy tvrzení podle odstavce 1 spolu s podmínkami, které se na ně vztahují, a odkazy na odpovídající vědecké zdůvodnění.

3. Po konzultaci s [Evropským] úřadem [pro bezpečnost potravin] přijme Komise regulativním postupem s kontrolou podle čl. 25 odst. 3 do 31. ledna 2010 seznam schválených tvrzení, jenž má za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním, platných pro Společenství podle odstavce 1 a veškeré nezbytné podmínky používání těchto tvrzení.“

- 9 Článek 14 uvedeného nařízení, nadepsaný „Tvrzení o snížení rizika onemocnění a tvrzení týkající se vývoje a zdraví dětí“, zní takto:

„1. Odchylně od čl. 2 odst. 1 písm. b) směrnice [2000/13] smějí být uvedena následující tvrzení, pokud bylo v řízení podle článků 15, 16, 17 a 19 tohoto nařízení schváleno jejich zahrnutí do seznamu takových schválených tvrzení platných pro Společenství společně se všemi nezbytnými podmínkami používání takových tvrzení:

- a) tvrzení o snížení rizika onemocnění;
- b) tvrzení týkající se vývoje a zdraví dětí.

2. Kromě obecných požadavků stanovených v tomto nařízení a zvláštních požadavků odstavce 1 pro tvrzení o snížení rizika onemocnění musí být na označení, nebo pokud takové označení neexistuje, v obchodní úpravě nebo reklamě obsažen také údaj uvádějící, že se na vzniku onemocnění, na které tvrzení odkazuje, podílí více rizikových faktorů a že úprava jednoho z těchto rizikových faktorů může nebo nemusí mít příznivý účinek.“

- 10 Článek 28 téhož nařízení, nadepsaný „Přechodná opatření“, v odstavcích 5 a 6 stanoví:

„5. Zdravotní tvrzení podle čl. 13 odst. 1 písm. a) smějí být uváděna ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost až do přijetí seznamu uvedeného v čl. 13 odst. 3, přičemž odpovědnost nesou provozovatelé potravinářských podniků, pokud jsou tato tvrzení v souladu s tímto nařízením a s platnými vnitrostátními právními předpisy upravujícími tato tvrzení a není dotčeno přijetí ochranných opatření uvedených v článku 24.

6. Pro zdravotní tvrzení jiná než tvrzení uvedená v čl. 13 odst. 1 písm. a) a v čl. 14 odst. 1 písm. a), která byla používána v souladu s vnitrostátními právními předpisy přede dnem vstupu tohoto nařízení v platnost, platí:

- a) zdravotní tvrzení podléhající v členském státě hodnocení a schvalování se schvalují takto:
 - i) členské státy sdělí Komisi do 31. ledna 2008 tato tvrzení spolu se zprávou hodnotící vědecké údaje na podporu daného tvrzení,
 - ii) Komise přijme regulativním postupem s kontrolou podle čl. 25 odst. 3 po konzultaci s [Evropským] úřadem [pro bezpečnost potravin] rozhodnutí o používání zdravotních tvrzení schválených tímto způsobem; tato rozhodnutí mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním.

Zdravotní tvrzení neschválená tímto postupem smějí být nadále používána po dobu šesti měsíců po přijetí uvedeného rozhodnutí;

- b) zdravotní tvrzení nepodléhající v členském státě hodnocení a schvalování: tato tvrzení smějí být nadále používána, pokud je podána žádost podle tohoto nařízení před 19. lednem 2008, a zdravotní tvrzení neschválená tímto postupem smějí být nadále používána po dobu šesti měsíců od přijetí rozhodnutí podle čl. 17 odst. 3.“

- 11 Článek 29 nařízení č. 1924/2006 stanoví:

„Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. července 2007.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.“

Německé právo

- 12 Ustanovení § 11 zákona o potravinách, spotřebním zboží a krmivech (Lebensmittel, Bedarfsgegenstände und Futtermittelgesetzbuch), ve znění použitelném na věc v původním řízení (dále jen „LFGB“), jež je nadepsáno „Ustanovení o ochraně před klamáním“, v odstavci 1 uvádí:

„Na trh je zakázáno uvádět potraviny pod klamavým označením, s klamnými údaji či obchodními úpravami nebo je obecně či ve zvláštních případech nabízet s pomocí klamavých obchodních úprav nebo jiných prohlášení. O klamání jde zejména tehdy,

1. pokud jsou ve vztahu k určité potravine použita označení, údaje, obchodní úpravy, popisy nebo jiná prohlášení, která mohou vyvolat omyl co do jejích vlastností, zejména druhu, jakosti, složení, množství, doby použití, původu, nebo způsobu výroby či získávání;

[...]“

Spor v původním řízení a předběžná otázka

- 13 Z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že společnost Ehrmann vyrábí a distribuuje mléčné výrobky, mezi něž patří ovocný tvaroh nazvaný „Monsterbacke“, který je prodáván v balení šesti kelímků o obsahu 50 gramů (dále jen „dotyčný výrobek“).
- 14 Podle tabulky výživových hodnot, která se nachází na obalu dotyčného výrobku, má 100 g tohoto výrobku energetickou hodnotu 105 kcal a obsahuje 13 g cukru, 2,9 g tuků a 130 mg vápníku. Předkládající soud pro srovnání uvádí, že ve 100 g kravského mléka je také obsaženo 130 mg vápníku, avšak pouze 4,7 g cukru.
- 15 V roce 2010 byl na vrchní část každého balení dotyčného výrobku doplněn slogan „Tak důležitý jako sklenice mléka denně!“ (dále jen „slogan“). Označení a obchodní úprava tohoto výrobku neobsahovaly žádnou z informací uvedených v čl. 10 odst. 2 písm. a) až d) nařízení č. 1924/2006.
- 16 Sdružení Wettbewerbszentrale mělo za to, že slogan je klamavým označením ve smyslu § 11 odst. 1 druhé věty bodu 1 LFGB z důvodu, že neuvádí, že dotyčný výrobek obsahuje mnohem více cukru než mléko. Slogan je kromě toho v rozporu s nařízením č. 1924/2006 v rozsahu, v němž obsahuje výživová a zdravotní tvrzení ve smyslu tohoto nařízení. Odkaz na mléko totiž přinejmenším nepřímo naznačuje, že dotyčný výrobek také obsahuje velké množství vápníku, takže tento slogan není pouhým údajem o kvalitě, ale rovněž spotřebiteli slibuje přínos pro zdraví.
- 17 Wettbewerbszentrale proto podalo k Landgericht Stuttgart (zemský soud ve Stuttgartu) žalobu, kterou se domáhalo zdržení se jednání a náhrady nákladů spojených s výzvou.
- 18 Před tímto soudem navrhla společnost Ehrmann tuto žalobu zamítnout a tvrdila, že ačkoli je dotyčný výrobek potravinou srovnatelnou s mlékem, spotřebitel na něj nenahlíží stejně jako na mléko. Rozdíl mezi obsahem cukru v tomto výrobku a obsahem cukru v mléce je mimoto natolik malý, že je nevýznamný. Slogan kromě toho uvedenému výrobku nepropůjčuje žádnou konkrétní nutriční vlastnost, a je tedy pouhým údajem o kvalitě, na který se nařízení č. 1924/2006 nevztahuje. Společnost Ehrmann rovněž tvrdila, že čl. 10 odst. 2 uvedeného nařízení nebyl na základě čl. 28 odst. 5 tohoto nařízení použitelný v době rozhodné z hlediska skutkového stavu v původním řízení.

- 19 Rozsudkem ze dne 31. května 2010 Landgericht Stuttgart žalobu podanou sdružením Wettbewerbszentrale zamítl.
- 20 Poté, co Wettbewerbszentrale podalo odvolání, Oberlandesgericht Stuttgart (vrchní zemský soud ve Stuttgartu) rozsudkem ze dne 3. února 2011 vyhověl návrhu na zdržení se jednání a náhradu nákladů spojených s výzvou. Slogan není podle Oberlandesgericht Stuttgart výživovým ani zdravotním tvrzením ve smyslu nařízení č. 1924/2006, a nespadá proto do působnosti tohoto nařízení. Slogan nicméně podle jeho názoru představuje klamavé označení ve smyslu § 11 odst. 1 první věty a druhé věty bodu 1 LFGB, neboť dotyčný výrobek obsahuje mnohem více cukru než stejné množství plnotučného mléka.
- 21 Společnost Ehrmann podala proti rozsudku Oberlandesgericht Stuttgart opravný prostředek „Revision“ k Bundesgerichtshof (Spolkový soudní dvůr), před kterým setrvala na svých návrhových žádáních znějících na zamítnutí žaloby podané sdružením Wettbewerbszentrale.
- 22 Podle předkládajícího soudu nepředstavuje slogan klamavé označení ve smyslu § 11 odst. 1 první věty a druhé věty bodu 1 LFGB a nelze jej kvalifikovat jako výživové tvrzení ve smyslu čl. 2 odst. 2 bodu 4 nařízení č. 1924/2006. Slogan je nicméně zdravotním tvrzením ve smyslu čl. 2 odst. 2 bodu 5 tohoto nařízení. Z hlediska relevantní veřejnosti má totiž mléko především u dětí a mladých lidí příznivý účinek na zdraví zejména v důsledku minerálních solí, které obsahuje. Slogan přisuzuje příznivý účinek dotyčnému výrobku tím, že jej staví na roveň sklenici mléka denně. Je tak navozována souvislost mezi tímto výrobkem a zdravím spotřebitele, přičemž taková souvislost je podle rozsudku Deutsches Weintor (C-544/10, EU:C:2012:526, body 34 a 35) dostatečná k tomu, aby se jednalo o zdravotní tvrzení.
- 23 Předkládající soud nicméně uvádí, že v době rozhodné z hlediska skutečností původního sporu, tedy v roce 2010, nebyla na označení uvedeného výrobku uvedena žádná z informací podle čl. 10 odst. 2 nařízení č. 1924/2006.
- 24 Za těchto podmínek se Bundesgerichtshof rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Měly být informační povinnosti stanovené v čl. 10 odst. 2 nařízení č. 1924/2006 dodržovány již v roce 2010?“

K předběžné otázce

- 25 Úvodem je třeba poznamenat, že podle čl. 10 odst. 1 nařízení č. 1924/2006 jsou zdravotní tvrzení zakázána, pokud nejsou v souladu s články 3 až 7 tohoto nařízení, neodpovídají zvláštním požadavkům v článcích 10 až 19 uvedeného nařízení a pokud nejsou schválena v souladu s tímto nařízením.
- 26 Z článku 10 odst. 1 nařízení č. 1924/2006 rovněž vyplývá, že aby mohlo být zdravotní tvrzení používáno v souladu s tímto nařízením, musí být obsaženo v seznamu schválených tvrzení stanovených v článcích 13 a 14 uvedeného nařízení. Taková podmínka znamená, že seznamy uvedené v těchto článcích byly přijaty a zveřejněny.
- 27 Předkládající soud však v tomto ohledu v předkládacím rozhodnutí uvedl, že v době rozhodné z hlediska skutečností původního sporu ještě nebyly seznamy stanovené v článcích 13 a 14 nařízení č. 1924/2006 přijaty a zveřejněny.
- 28 Kromě toho, že zdravotní tvrzení musí splňovat podmínky stanovené v čl. 10 odst. 1 tohoto nařízení, musí být také doplněno povinnými informacemi podle čl. 10 odst. 2 uvedeného nařízení.

- 29 Toto ustanovení totiž uvádí, že zdravotní tvrzení jsou přípustná pouze tehdy, pokud jsou na označení, nebo pokud takové označení neexistuje, v obchodní úpravě a reklamě uvedeny informace zmíněné v tomto ustanovení.
- 30 Podmínky uvedené v čl. 10 odst. 2 nařízení č. 1924/2006 přitom následují bezprostředně po podmínkách stanovených v čl. 10 odst. 1 tohoto nařízení, při jejichž splnění není zdravotní tvrzení zakázáno. Podle systematického výkladu uvedeného nařízení tak doplňují tyto podmínky a předpokládají, že posledně uvedené podmínky jsou splněny, aby zdravotní tvrzení bylo přípustné podle téhož nařízení.
- 31 Kromě toho je třeba uvést, že článek 28 nařízení č. 1924/2006 stanoví přechodná opatření, která – jak uvádí bod 35 odůvodnění tohoto nařízení – mají provozovatelům potravinářských podniků umožnit přizpůsobit se požadavkům uvedeného nařízení. Pokud jde o zdravotní tvrzení, tato přechodná opatření jsou upravena v čl. 28 odst. 5 a 6 téhož nařízení.
- 32 Článek 28 odst. 5 nařízení č. 1924/2006 stanoví, že zdravotní tvrzení podle čl. 13 odst. 1 písm. a) tohoto nařízení smějí být uváděna ode dne vstupu daného nařízení v platnost až do přijetí seznamu uvedeného v čl. 13 odst. 3 téhož nařízení, přičemž odpovědnost nesou provozovatelé potravinářských podniků, pokud jsou tato tvrzení v souladu s nařízením č. 1924/2006 a s platnými vnitrostátními právními předpisy upravujícími tato tvrzení a není dotčeno přijetí ochranných opatření uvedených v článku 24 tohoto nařízení.
- 33 Ze znění čl. 28 odst. 5 uvedeného nařízení tak vyplývá, že provozovatel potravinářského podniku může na vlastní odpovědnost a za stanovených podmínek používat zdravotní tvrzení v období od vstupu téhož nařízení v platnost do přijetí seznamu uvedeného v článku 13 nařízení č. 1924/2006. V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle článku 29 vstoupilo toto nařízení v platnost dne 19. ledna 2007 a použije se od 1. července 2007.
- 34 Co se týče zdravotních tvrzení jiných než tvrzení uvedených v čl. 13 odst. 1 písm. a) a čl. 14 odst. 1 písm. a) nařízení č. 1924/2006, jsou předmětem přechodného opatření podle čl. 28 odst. 6 uvedeného nařízení.
- 35 Je však třeba uvést, že uvedené ustanovení se týká zdravotních tvrzení, která byla používána v souladu s vnitrostátními právními předpisy přede dnem vstupu nařízení č. 1924/2006 v platnost, tedy před 19. lednem 2007. V projednávané věci však z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že slogan začal být doplňován na dotyčný výrobek v roce 2010. Článek 28 odst. 6 tohoto nařízení tedy nelze uplatnit v takové věci, jako je věc v původním řízení.
- 36 Aniž je dotčeno případné použití čl. 10 odst. 3 nařízení č. 1924/2006, předkládajícímu soudu tedy přísluší ověřit, zda ve věci v původním řízení slogan spadá pod čl. 13 odst. 1 písm. a) tohoto nařízení, a pokud ano, zda splňuje podmínky podle čl. 28 odst. 5 tohoto nařízení.
- 37 Pokud tomu tak je, ze systematického výkladu uvedeného v bodě 30 tohoto rozsudku vyplývá, že není-li zdravotní tvrzení zakázáno na základě čl. 10 odst. 1 nařízení č. 1924/2006 ve spojení s čl. 28 odst. 5 tohoto nařízení, musí být doplněno informacemi uvedenými v čl. 10 odst. 2 uvedeného nařízení.
- 38 Článek 28 odst. 5 téhož nařízení v tomto smyslu uvádí, že zdravotní tvrzení smějí být uváděna pod podmínkou, že jsou v souladu s nařízením č. 1924/2006, což znamená, že musí mimo jiné splňovat informační povinnosti stanovené v čl. 10 odst. 2 tohoto nařízení.
- 39 Tento systematický výklad je podpořen tím, že článek 10, čl. 28 odst. 5 ani žádné jiné ustanovení nařízení č. 1924/2006 nestanoví, že se čl. 10 odst. 2 tohoto nařízení uplatní pouze v návaznosti na přijetí seznamu schválených tvrzení stanovené v článku 13 uvedeného nařízení.

- 40 Jak kromě toho uvádí článek 1 nařízení č. 1924/2006, cílem tohoto nařízení je zajistit účinné fungování vnitřního trhu a zároveň i vysokou míru ochrany spotřebitele. Body 1 a 9 odůvodnění uvedeného nařízení v tomto ohledu upřesňují, že je třeba především poskytnout spotřebiteli nezbytné informace, aby se mohl rozhodnout na základě důkladné znalosti skutečnosti.
- 41 Jak přitom uvedl generální advokát v bodě 83 svého stanoviska, existence informací stanovených v čl. 10 odst. 2 nařízení č. 1924/2006 umožňuje zajistit ochranu spotřebitele nejen v případě, že je potravinou předmětem zdravotního tvrzení, které obsahují seznamy schválených tvrzení stanovených v článku 13 tohoto nařízení, ale i v případě, kdy je takové tvrzení používáno v souladu s přechodným opatřením podle čl. 28 odst. 5 uvedeného nařízení.
- 42 Pokud jde mimoto o tvrzení, které nebylo zakázáno na základě čl. 10 odst. 1 ve spojení s čl. 28 odst. 5 nařízení č. 1924/2006, skutečnost, že seznam schválených tvrzení stanovený v článku 13 tohoto nařízení nebyl ještě přijat, neodůvodňuje, aby byl provozovatel potravinářského podniku zproštěn povinnosti poskytnout spotřebiteli informace podle čl. 10 odst. 2 uvedeného nařízení.
- 43 V rámci přechodného opatření podle čl. 28 odst. 5 nařízení č. 1924/2006 bylo totiž odpovědností provozovatele, který se rozhodl používat zdravotní tvrzení, aby znal účinky dotyčné potravin na zdraví a měl již k dispozici informace požadované čl. 10 odst. 2 tohoto nařízení.
- 44 S ohledem na výše uvedené úvahy je třeba na položenou otázku odpovědět, že nařízení č. 1924/2006 musí být vykládáno v tom smyslu, že informační povinnosti stanovené v čl. 10 odst. 2 tohoto nařízení platily již v roce 2010, pokud jde o zdravotní tvrzení, která nebyla zakázána na základě čl. 10 odst. 1 uvedeného nařízení ve spojení s čl. 28 odst. 5 a 6 téhož nařízení.

K nákladům řízení

- 45 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (čtvrtý senát) rozhodl takto:

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 ze dne 20. prosince 2006 o výživových a zdravotních tvrzeních při označování potravin, ve znění nařízení Komise (EU) č. 116/2010 ze dne 9. února 2010, musí být vykládáno v tom smyslu, že informační povinnosti stanovené v čl. 10 odst. 2 tohoto nařízení platily již v roce 2010, pokud jde o zdravotní tvrzení, která nebyla zakázána na základě čl. 10 odst. 1 uvedeného nařízení ve spojení s čl. 28 odst. 5 a 6 téhož nařízení.

Podpisy.